

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України з питань культури і
духовності

10 липня 2018 року

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Шановні колеги, ми можемо розпочинати наше засідання. У нас присутні Княжицький, Подоляк, Єленський, Лесюк. Запрошували ми теж представників Міністерства культури України, але поки що, здається, немає їх.

У нас сьогодні не дуже великий, але дуже важливий порядок денний, тому що ми запросили на наше засідання пана Володимира Шейка – Генерального директора Українського інституту. От, є і заступник Міністра культури.

Шановні колеги, ще раз повторюся, у нас на порядку денному це одне питання – про діяльність державної установи "Український інститут". Хто за такий порядок денний, прошу голосувати. Дякую.

Колеги, ми запросили пана Володимира Шейка, який є Генеральним директором Українського інституту. І хочу нагадати, що головою Наглядової ради інституту є наша колега пані Ірина Подоляк. Є у нас заступник Міністра культури. І відразу, якщо ви не проти, я хотів би надати слово пану Володимирі, коротко щоб він розказав про новостворену установу. Він переміг в конкурсі.

Ми мали, я був присутнім на засіданні Комітету у закордонних справах, який колега Гопко очолює, де теж говорили про діяльність інституту. Ми запропонували провести таку зустріч, по-перше, для того, щоб всі мали уяву про діяльність інституту, по-друге, добре, що є заступник Міністра культури, щоб була налагоджена ефективна координація між Міністерством культури і Українським інститутом і

щоб все, що потрібно від нас для підтримки Українського інституту, ми могли теж приймати і робити, оскільки це справді надзвичайно важлива установа, про створення якої говорили протягом багатьох років, от зараз вона нарешті створена.

Пане Володимире, будь ласка.

ШЕЙКО В. Дякую дуже, колеги, за запрошення і за ваш час. Як сказав пан Микола, дійсно, це була давно очікувана установа, яка була створена де-факто наприкінці 2017 року, але запрацювала лише буквально декілька тижнів тому.

Як вам, мабуть, відомі і аналоги, які існують в Україні і в закордонній культурній інституції: Гете-Інститут, Французький інститут, Британська рада – це установа, яка покликана репрезентувати сучасну Україну за її межами засобами культури. Ми так дуже широко окреслюємо її завдання. І Український інститут є тим уповноваженим урядом України органом, який навколо себе має консолідувати культурну дипломатію України, безумовно, не буде лише одним органом, який її здійснюватиме. Але думаю, що ми заповнимо своєю діяльністю ті важливі прогалини в культурній дипломатії і, в принципі, в зовнішніх культурних відносинах України, які зараз існують.

Творці Українського інституту зорувалися на свої закордонні аналоги, на досвід колег і процес створення інституту тривав декілька років, консультації і з Міністерством культури, і з Міністерством закордонних справ. Інститут належить до сфер управління МЗС, але, безумовно, ми маємо і будемо працювати і з Міністерством культури, і з іншими національними культурними інституціями, яких, на щастя, за останні декілька років побільшало в Україні. Був створений

Український культурний фонд, давніше, безумовно, створене було Держкіно і Український інститут книги. Сподіваюсь, з появою нового директора, також ми з ними зможемо налагодити ефективну співпрацю. І з іншими, скажімо так, не національними інституціями, деякі з них мають статус національного, які не є в структурі безпосередньо центральних органів виконавчої влади, але які мають великий вплив також на сектор культури. Я маю на увазі "Мистецький арсенал" зокрема, Центр імені Довженка та Національний художній музей, регіональні культурні інституції і так далі.

Зараз ми перебуваємо на етапі інституалізації, зараз я набираю команду. Ми будемо мати 25 липня публічно-стратегічну сесію інституту, на яку ми запросимо ключових гравців українських у сфері культури. Ми ще не запрошували нікого, але обов'язково запросимо, там будуть представники міністерств, з якими ми найчастіше будемо співпрацювати. Ми запросимо всю Наглядову раду також на цю подію.

На цій події ми зможемо колективно почути запит від культурного сектору, в чому саме за різними напрямками, за різними секторами, мистецькими формами буде потрібна підтримка з боку Українського інституту, які саме проекти ми підтримуватимемо, умовно кажучи, на експорт, в яких пріоритетних напрямках ми будемо існувати.

Тому що у мене є певна концепція, стратегія розвитку інституції, яку я подавав на конкурс, але вона має наповнитися дуже конкретними задачами і кроками. І нам важливо тут не приймати ці рішення одноосібно, а почути якомога більше зацікавлених сторін, керівників інституцій, гравців у сфері культури, щоб скласти таку цілісну картинку того, що ми можемо зробити.

І наступним кроком буде – порівняти це з тим законодавчим полем, яке зараз існує в Україні, і зрозуміти, що з цього ми можемо зробити зараз з цим законодавством, що ми не можемо. І тут, посилаючись на вашу ремарку щодо підтримки з боку комітету, ми дуже на неї розраховуємо не лише, але передовсім на цьому етапі в реформуванні законотворчої ініціативи, законодавчої ініціативи, яка полегшить нам нашу господарську діяльність і, в принципі, дозволить нам ефективно працювати з закордонними контрагентами, вести проектну діяльність, грантову діяльність і так далі. Тобто це те, що зараз потребує, мені здається, доопрацювання в національному законодавстві.

І, безумовно, ваша підтримка буде дуже потрібна на етапі формування бюджету на 2019 рік, оскільки зараз бюджет інституту складає 20 мільйонів гривень. Цього достатньо для того, щоб заснувати інститут, створити, умовно кажучи, веб-сайт, найняти працівників, винайняти офіс і здійснити всі такі організаційні роботи щодо його запуску. Безумовно, задля роботи ефективної і видимої на міжнародній арені нам потрібно буде більший бюджет. І ми будемо готувати до осені вже деталізований бюджетний запит і будемо розраховувати також на вашу підтримку.

Це так дуже коротко. Можливо, є конкретні питання, на яких варто зупинитися?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Скажіть, а яким ви бачите цей бюджет на наступний рік? Яким він повинен бути? Ну, зараз цей рік, зрозуміло, це організаційна робота. А що ви плануєте зробити в наступному році? Бо ми вже фактично від вересня почнемо працювати над новим бюджетом і щоб ми собі це уявляли.

ШЕЙКО В. Власне, задача цього періоду стратегування станом на вересень – випрацювати дуже конкретні вже події, проекти, ініціативи, в яких Український інститут має брати участь. Інструменти нашої діяльності можуть бути різноманітні. Це можуть бути виставки сучасного мистецтва або класичного мистецтва українського за кордоном, гастролі українських театрів, участь України в літературних фестивалях, в театральних фестивалях, це можуть бути резиденційні програми двосторонні й такі інші інструменти, які притаманні, в принципі, всім іншим іноземним культурним інституціям.

План таких заходів, план таких проектів і подій ми сподіваємося до вересня випрацювати вже в консультації з представниками сектора.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тобто зараз у вас буде це стратегування і виробництво політики подальшої.

ШЕЙКО В. Так.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. І тоді ви зможете про це вже говорити окремо.

ШЕЙКО В. Так. Ми плануємо наприкінці серпня – на початку вересня, десь на цій межі, публічну вже подію за участі преси і представників профільних комітетів, на якій ми, власне, представимо те, чим будемо займатися наступні два місяці.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ви самі бачили? Вибачте, що я зараз, може, трішки. От дивіться, зараз Український культурний фонд, закон про який ми прийняли, він запроваджує нову форму підтримки митців через грантову систему. Чи бачите ви теж так форму в діяльності вашого інституту?

ШЕЙКО В. Ну, в принципі, так, з деякими застереженнями, поясню з якими. Я думаю, що поява цих двох інституцій майже одночасно дуже доречна, тому що вони формують собою єдиний ланцюжок вироблення й експорту української культури, представлення її за кордоном. Тому ті проекти, які фінансуватиме Український культурний фонд за конкурсним принципом, вони автоматично потрапляють в поле нашої уваги і в поле розгляду наших експертних власних рад, які ми маємо сформулювати, щоб ми серед підтриманих проектів, профінансованих УКФ, могли вибрати ті, які найбільше надаються до того, щоб комплексно представляти і авторитетно Україну за кордоном.

І тут є в мене розуміння повне з Юлією Федів, яка очолює УКФ, щодо того, що цей ланцюжок повинен працювати і ми маємо максимально інтегрувати діяльність одне одного. Ми маємо працювати просто на одному полі узгоджено, і це логічно.

Інша справа, що ми також будемо мати власні грантові програми, які не будуть дублювати те, що робить УКФ, а які будуть, наприклад, націлені конкретно на закордонні проекти. Тобто грантові програми для митців, для того, щоб вони змогли взяти участь у виставці.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так. Але, от вибачте, наприклад, я знаю про цей Польський інститут, то в них є такі програми, коли навіть на одну й ту саму програму, якщо вона дійсно просуває культуру за кордоном країни, виділяються кошти і тими, хто внутрішньо на створенні цієї програми: чи то Інститут книги, чи то в них Міністерство культури, в нас Фонд або й саме міністерство – плюс інститут, який займається політикою за межами країни. І вони можуть такі проекти і разом підтримувати, якщо...

ПОДОЛЯК І.І. Це в Польщі.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ну в Польщі так відбувається. Не лише в Польщі, в багатьох інших країнах теж.

ШЕЙКО В. Закон про Український культурний фонд дозволяє Фонду формувати, окрім загального конкурсу проектного, якісь більш спеціалізовані конкурси, в тому числі в партнерстві з іншими інституціями. Ми про це з Юлією вже говорили.

ПОДОЛЯК І.І. І з закордонними теж.

ШЕЙКО В. Так. Тобто ми можемо, наприклад, домовитися з Фондом про спільну грантову програму, частина якої буде профінансована УКФ, частина – Українським інститутом, але кінцевим, як би, результатом цієї програми буде представлення цього культурного продукту за межами України у спосіб визначений нами. Тобто тут

суперечності немає, ми можемо польською моделлю цілком скористатися там, де це буде доречно.

ПОДОЛЯК І.І. Субсидіарний сектор.

ШЕЙКО В. Так.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, запитання які є?

ЄЛЕНСЬКИЙ В.Є. У мене два таких короткі. Перше, відсутність яких законів вам заважає? І які закони, які наявні, вам заважають жити і працювати?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Це колега Єленський – заступник голови комітету.

ЄЛЕНСЬКИЙ В.Є. І друге. В чому принципове і де воно відбувається розмежування з Міністерством культури? От, скажімо, Міністерство культури українську посилає делегацію на фестиваль там, скажімо, в Шанхаї або ще якісь робить висновки, робить всілякі акції за кордоном. В чому принципова ваша відмінність і як ви себе розмежовуєте?

ШЕЙКО В. Відповідь на перше питання щодо законодавства, то тут як би є системні перепони, які не дозволяють Українському інституту й іншим культурним інституціям здійснювати статут в повній мірі, свою статутну діяльність. Це законодавство, яке регулює,

наприклад, це податкове законодавство, це Бюджетний кодекс, це типи витрат, на які ми можемо, в принципі, витратити публічні кошти. І це Закон, наприклад, про публічні закупівлі, я вважаю, з якого мають бути винятками певні види діяльності інституту.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми вже це зробили зараз. От я якраз сьогодні взяв для УКФ.

ШЕЙКО В. Для УКФ, так.

І у мене було питання: чи ці норми поширюються горизонтально на інші національні інституції культури чи лише на УКФ?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Зараз лише на УКФ.

ПОДОЛЯК І.І. Оскільки це спеціальний закон, вони будуть казати: давайте нам. Тут вони казали: "Давайте нам спеціальний закон". А тут вони будуть казати: "Давайте нам зміни до інституту по Закону про культуру".

ШЕЙКО В. Ну, власне, так, це такий трошки. Тому що в Закон про УКФ абсолютно правильно і слушно, і вчасно було заведено поняття "проект", "грант", "грантова угода" – це те, що складає основу їхньої діяльності. Нам такі самі норми потрібні, які поширюватимуться на Український інститут, бо так працює проектна і менеджмент у сфері культури – і це логічно, що ми всі маємо цими нормами послуговуватися.

Інша справа, що, наприклад, у нас в Статуті інституції записано, що ми можемо фінансувати програми міжнародного обміну фахівців в сфері культури, митців, художників і так далі. Я не можу заплатити гонорар, наприклад, напяму. Я не можу купити квитки для людини, яка приїде сюди з-за кордону. От дуже важливо, які гонорари чи статті витрат я можу заплатити іноземним контрагентам, більшість з яких будуть у нас саме іноземні контрагенти, інституції, індивіди, фізичні особи.

Тобто все це поле потребує дуже детального пропрацювання і відповідно законодавчих змін. Ми над цим будемо і наші юристи працювати, це не одразу відбудеться, звичайно. Але ми будемо шукати і вашої підтримки в цьому процесі також, бо це унеможливить просто здійснення великої частини статутних завдань інституту і не лише його.

Тепер що стосується Міністерства культури. Ми попросили зустріч із пані Світланою, яка є також членом Наглядової ради Українського інституту. Я сподіваюсь, що така зустріч відбудеться найближчі кілька тижнів, тому що ми дійсно маємо між собою не ділити територію, а визначити ті теми, де ми можемо спільно співпрацювати.

І якщо, наприклад, йдеться про участь України в якихось міжнародних фестивалях чи форумах, то треба нам розуміти, де ми можемо взаємно доповнити одне одного. Я не хочу задвоювати функції, це не має жодного сенсу. Але мені здається, що, в принципі, проектна робота не притаманна міністерствам як таким, і тут ми можемо стати в нагоді міністерству і допомогти з якимись проектами, на які просто або немає ресурсів, або немає можливості реалізовувати. Я не знаю, це питання діалогу з колегами, звичайно, із Світланою. Але сподіваюсь, що

така зустріч відбудеться і після неї я матиму, може, конкретнішу відповідь на це питання. Може Юрій?

РИБАЧУК Ю.А. А чому не притаманна проектна робота?

ШЕЙКО В. Мені здається...

РИБАЧУК Ю.А. Ні, дивлячись, що ми маємо на увазі під словом "проектна".

Я вважаю, що участь України, наприклад, у Франкфуртському книжковому ярмарку з боку міністерства з тими підходами, які ми реалізуємо, це є виключно проектна форма роботи.

ШЕЙКО В. Ні, це питання чи міністерство має здійснювати проектну роботу чи воно має більше виробляти політики в сфері культури і працювати в цьому полі.

(Загальна дискусія).

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Просто міністерство може підтримувати ті проекти, які буде реалізовувати інститут, або міністерство або ті установи чи організації, які є в сфері кураторства чи відання міністерства, вони можуть підтримувати ваші ініціативи. Так само, як і ви можете домовлятися і підтримувати якісь ініціативи чи Інституту книги, чи якоїсь іншої організації чи установи.

ШЕЙКО В. Моя позиція полягає в тому, що в Українському інституті буде сформована конкретна програмна команда культурних

менеджерів за різними напрямками мистецькими і не лише ними. І ми можемо справді виступати реалізаторами проектів якихось, які будуть підтримані Міністерством культури, куровані Міністерством культури, або ми отримуватимемо від них дорадчу допомогу як колег, які вже багато років працюють в цій сфері і знаються на цьому.

РИБАЧУК Ю.А. Я думаю, що тут дуже важливо все це на стратегічній сесії, тому що справді є. Ми розуміємо, що така нова інституція, інституція нового типу як Український інститут, ми вітаємо із створенням, і, звичайно, готові надавати будь-яку допомогу в її встановленні. Але важливо розуміти оце розмежування повноважень.

ШЕЙКО В. Безумовно.

РИБАЧУК Ю.А. Якщо Український інститут займається культурною дипломатією, так умовно кажучи, глобально кажучи, то треба розуміти, що там більше: чи культури чи дипломатії. Ми побачили, що більше дипломатії, тому що все-таки в нашому віданні те, що стосується і наших установ – це і Український культурний фонд, і Інститут книги, і, власне, та діяльність, яку здійснює Міністерство культури. Це отакий наш блок, і ми так бачимо Український інститут як такий інтерфейс.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ось дивіться, пан Володимир до цього, наскільки мені відомо, працював у Британській раді, і от чого більше в діяльності Польського інституту чи Гете-Інституту, чи Інституту Сервантеса, чи Британської ради: дипломатії чи культури?

В принципі, тут ми "велосипед не вигадуємо". Безумовно, їхнє завдання просувати українську культуру, саме культуру за кордоном. І тут вони як можуть, так як ми про це говорили, співпрацювати з міністерством і з установами, які є в міністерстві, і це їхня функція – просувати ці ініціативи, так і ініціювати якісь власні ініціативи, які буде уже підтримувати міністерство. Я тут не бачу якихось особливих суперечностей.

РИБАЧУК Ю.А. Я думаю, що ми не суперечимо. Ідеться саме про співпрацю...

ПОДОЛЯК І.І. Я би хотіла ще, якщо можна, щоб Володимир так описав принаймні ті пріоритетні країни, про які ми говорили, і, власне, ті способи. Бо доки не будуть створені там інституції, бо це питання на роки і ми будемо всі разом намагатись працювати на рівні, власне, проектів без інституційної прив'язки.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. А ми теж, між іншим, говорили на засіданні Комітету у закордонних справах із паном Володимиром, то мені здається теж, що, по-перше, вже зараз є громадські організації і структури за кордоном, які просто потребують підтримки. Тому що, коли ми говоримо про центр в Сансілі біля Парижу – це Святої Анни, яким владика Борис опікується, то вони планують робити і роблять багато акцій. Або Український вільний інститут у Мюнхені, куди я, наприклад, їжджу на презентації сучасних українських авторів, які перебувають в Німеччині.

ПОДОЛЯК І.І. Вільний університет.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Вільний університет. І такі інші установи, тобто і ці. І можна з ними спільно проводити, і це якраз була би дуже хороша підтримка держави для них, тому що вони бачили б, що українська держава опікується тими ініціативами, які вони роблять.

ШЕЙКО В. Там ще всередині МЗС треба розмежуватися з іншими каналами фінансування, які існують в міністерстві. Тому що є управління по роботі з закордонним українством, яке напряду фінансує програми, які робляться українською діаспорою, зареєстрованими належним чином громадами українськими за кордоном. Це одна справа і ми не будемо, як би, на це все накладатися. І відповідно є управління публічної дипломатії, з яким теж нам потрібно знайти, так, і розмежувати території, грубо кажучи.

Щодо географії, то МЗС визначило пріоритетними країнами в першу чергу політично, але також за фактом існування міждержавних угод, які регулюють діяльність у сфері культури, співпрацю взаємну у сфері культури, такими є Франція, Німеччина, Польща на найпершому етапі відкриття закордонних філій. Далі в довільному порядку це можуть бути Сполучені Штати, Канада, Туреччина, Австрія, Чехія і східний напрям, який потребує просто трішки докладнішого вивчення, щоб це було поінформоване рішення.

Інститут за статутом діятиме через свої закордонні філії, які будуть мати на перших порах всього кілька працівників, але, як правильно сказала Ірина, що це буде передовсім проектна діяльність. І ми можемо працювати там, де навіть немає філії, де є партнерська

інституція або є українська громада активна, через яку ми можемо реалізувати конкретні наміри: фестивалі, кінопокази і так далі.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, ще з тих країн, про які ви говорили, мені здається, що доцільно звернути увагу і на інші країни, які є нашими сусідами. Тому що, наприклад, з тією ж Румунією у нас є майже 100 кілометрів кордону і там живе теж дуже багато українців. І зараз є програма "Румунія-Україна" так, як є програма "Польща-Україна-Білорусія", є програма "Румунія-Україна", з якою можна співпрацювати. І Румунія теж країна, яка динамічно розвивається.

В нас не найкращі політичні стосунки з Угорщиною, але все ж таки співпраця є і прикордонна, і підтримка, і все інше Угорщини теж активна. І ми маємо в угорському парламенті там Ярославу Хортяні, яка є депутатом угорського парламенту, будучи українкою, інші якісь українські організації.

Я думаю, що навіть для покращення стосунків з цими сусідніми країнами, на них теж треба звертати увагу, бо вони на нас, часом, не менше впливають, ніж Польща. Хоча ми всі поляків шануємо і опікуємось цими стосунками, які, на жаль, не є найкращими, але на ці країни теж треба звертати увагу.

ШЕЙКО В. І ми звертаємо, безумовно, увагу на ті ініціативи, які зараз відбуваються або будуть відбуватись в цих країнах. Нещодавно в Будапешті в Музеї Людвіга відкрилась виставка сучасних українських художників під співкураторством Аліси Ложкіної, яка спрацювала.

(Загальна дискусія).

ШЕЙКО В. Так. І, власне, такі ініціативи, я вбачаю, що ми і повинні підтримувати надалі. Це була ініціатива профінансована здебільшого за приватні кошти українського меценату, дофінансована музеєм приймаючої сторони. Але чому Український інститут не може тут долучитись і підсилити це, і зробити це більш видимим. Абсолютно я з вами погоджуюсь.

КОЛЕСНІЧЕНКО-БРАТУНЬ Н.Р. А можна запитання?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Будь ласка, я вас дуже прошу, щоб пан Володимир знав, з ким він говорить.

ШЕЙКО В. Ми вже познайомились.

КОЛЕСНІЧЕНКО-БРАТУНЬ Н.Р. Ми вже познайомились, керівник секретаріату. У мене просто питання, оті інформаційно-культурні були ще указом Президента Ющенка тоді, я розумію, що вони досить... пройшли. Але мені просто цікаво, що з ними буде? От, наприклад, в Парижі чи ще десь, фактично, що там планується? Мені просто цікаво.

ШЕЙКО В. Ну план такий, що там, де відкриватиметься філія або присутність Українського інституту починатиметься, ми перебиратимемо на себе функції і штатні одиниці культурно-інформаційного центру. Тому що я від багатьох чую, що діяльність їх не є дуже ефективною і, власне, вони потребують перезавантаження.

Тому там, де вони існують, вони існуватимуть. Там, де відкриватиметься Український інститут, ми будемо запускати роботу, ми будемо переформатовувати. Це Парижу, напевно, в першу чергу стосується, бо він там, напевно, найбільш видимий, Ірена Карпа його зробила найвідоміший, напевно, в усій мережі. Але тут немає теж сенсу задвоювати зусилля і проектувати кілька різних бачень України.

КОЛЕСНІЧЕНКО-БРАТУНЬ Н.Р. У нас навіть в Москві є культурний центр, ДУСя.

ШЕЙКО В. Так, він належить до сфери управління ДУСі поки там не будуть вирішені всі ці справи судові. Це не та територія, на яку нам треба заходити.

КОЛЕСНІЧЕНКО-БРАТУНЬ Н.Р. Ясно. Це просто. Дякую.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, прошу запитання.

МАРТИНЮК І.А. У мене маленька пропозиція. Я Ігор Мартинюк – помічник народного депутата Тарути. Знову ж таки пропозиція. Не можна забувати в цих всіх переговорних процесах Міністерство економіки з їх експортною стратегією. У них значний дефіцит культурної підтримки у всіх їх формах за кордоном. Тому, якщо у вас є можливість, зустрітись крім Світлани Валеріївни Фоменко ще і з представником Мінекономіки, щоб проговорити ці всі процеси. Вони багато в цьому працюють, але у них постійна потреба підтримати культурно їхні всі місії.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Між іншим і за туризм вони теж відповідають. Я розумію, що це інше, але у них можуть бути якісь теми, які перекликаються.

МАРТИНЮК І.А. Вони дуже активно там працюють.

ПОДОЛЯК І.І. Я би тільки хотіла зазначити, колеги, і підкреслити, бо я знаю, що ви це знаєте і розумієте всі. Але Український інститут не буде задекорувати заходи Мінекономіки, наприклад, розумієте? Я просто підкреслити це хочу, щоб ми розуміли, що функція і завдання Українського інституту є іншими, вони є визначеними і вони є чіткими засобами культури і мистецтва покращувати імідж України в світі. Ми це можемо робити поступово, спочатку вибірково і поступально. Так? Тобто ми не можемо зробити.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. І наступально.

ПОДОЛЯ І.І. І наступально. Тобто це, безсумнівно, важливо, що ти, Ігорю, сказав. Вчора навіть, коли зустрічалися, ми про це говорили: і про Мінфін, і про Мінекономіки, і про великі події такі, наприклад, як "Експо" і всякі інші. Так?

Але це, тобто Український інститут "на підтанцьовках" не буде у Мінекономіки. Вибачте за. *(Сміх)*.

(Загальна дискусія).

ШЕЙКО В. Але з іншого боку ми маємо розуміти, що відбувається, що ініціюється іншими міністерствами.

ПОДОЛЯ І.І. Так. Посил, щоб не розпорошуватися.

ШЕЙКО В. Так, щоб не розпорошуватися.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, є ще у когось запитання? Якщо немає запитань, я хочу вам подякувати. Ми, по-перше, все одно лише познайомились, тому що ви будете проводити стратегування. Ми будемо, по-перше, так, як ми домовлялися, що ви надасте інформацію членам нашого комітету.

ШЕЙКО В. Звичайно.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. І ми є вашими союзниками, і завжди у всьому готові допомагати. Тим більше, що ми маємо такого прекрасного комунікатора, як Ірина Ігорівна, яка завжди в будь-який момент може допомогти і нас підключити. І ми в комітеті, не зважаючи на те, що належимо до різних фракцій, в принципі, всі є одностайними в тих стратегічних цілях, які перед нами стоять.

ПОДОЛЯ І.І. Переважно. Стратегічних. *(Сміх)*.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Стратегічних. У нас тактично різні погляди.

І звичайно, якщо будете потребувати якісь зміни до законодавства, як, наприклад, з Українським культурним фондом було, ми будемо над цим працювати. І дякуємо вам, якщо немає запитань більше.

ШЕЙКО В. Дякую дуже вам.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую, колеги.

РИБАЧУК Ю.А. Долучіть нас до процесу стратегування...

ШЕЙКО В. Ми запросимо на 25-е число...

(Загальна дискусія).

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ви розумієте, ви приречені на співпрацю, як ви так і Український інститут. Тому їм нікуди діватися. Вони все одно вас будуть запрошувати, тому що їм потрібно підтримувати ті заходи, які ви робите, і проводити. І це абсолютно нормально. Так само, якщо у них будуть ідеї, то вони будуть розраховувати на вашу підтримку, так що це природній процес.

РИБАЧУК Ю.А. Ми можемо допомогти в стратегічних сесіях. Тому що все-таки інститут має мати якусь стратегію і має мати своє обличчя, і ми готові допомогти в тому, щоб це обличчя з'явилося.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, нам потрібно суто протокольно прийняти рішення "взяти до відома доповідь пана Шейка". І хто за таке рішення, прошу голосувати. Дякую.

ПОДОЛЯ І.І. Дякуємо дуже вам.

ШЕЙКО В. Дякую дуже вам.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякуємо. Ми просто хотіли з вами
познайомитися.

ПОДОЛЯК І.І. Познайомитися, побачити і почути. Дякуємо.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякуємо.